

« Es parla de les Seychelles quan tenim sa Tuna al costat de casa »

« Es parla de les Seychelles quan tenim sa Tuna al costat de casa »

El reconegut actor, que ha participat en moltes sèries de TV3, té una vinculació especial amb Begur i, sobretot amb sa Tuna, on passa els estius des de fa més de 20 anys amb la seva dona Maria, els seus fills, l'Helena i l'Arnau, i el seu gos Rhum, que pren el nom de la seva companyia de pallassos.

La relació de Jordi Martínez i la seva família amb Begur va començar accidentalment mentre buscaven una casa pel Maresme i van anar a parar a aquest municipi del Baix Empordà. Anys després, van descobrir sa Tuna de la mà dels amics que havien fet al poble i se'n van enamorar. Cada any intenten passar entre quinze dies i un mes a la zona, i el nivell d'integració al poble ja és

tan alt que aquest any van proposar-li fer el pregó de la Festa Major de Sa Tuna. En el discurs, amè i divertit, l'actor i pallasso va fer especial menció als habitants del lloc i la bona relació que hi té.

Quant de temps fa que estiuja per la Costa Brava?

Deu fer, aproximadament, des del 1992 o el 1993. Sempre he vingut a parar al mateix lloc, a Begur primer i després a sa Tuna, que és on estem ara primordialment.

Com va començar aquesta relació amb el poble?

Vam venir aquí perquè buscàvem una casa per viure a fora de Barcelona. En aquell moment, buscàvem alguna cosa al Masnou o Alella, però una noia que era mestra de l'escola de Begur ens va trucar i ens va dir que hi havia una casa preciosa aquí. Vam venir a visitar-la i ens en vam enamorar, de la casa i de Begur. I allà va començar la gran història d'amor amb el Baix Empordà.

Com va ser l'experiència de fer el pregó de la Festa Major de Sa Tuna?

Per un cantó, va ser un honor, perquè no m'ho esperava i perquè tampoc fa tants anys que es fa un pregó per la Festa Major, i que m'ho proposessin va ser un orgull. Per altra banda tenia molts nervis, perquè hi havia molta part sentimental involucrada i no és com fer un pregó en un lloc que no coneixes, notes que hi ha aquell cuquet a l'estómac. Finalment va ser una història molt feliç. La meva forma d'enfocar les coses sempre sol ser des del sentit de l'humor, i em sembla que va ser distret, amè i divertit, o almenys això és el que em van dir els meus conciutadans.

En el pregó va comentar que la gent del poble l'havia ajudat a integrar-se. Com va ser aquest procés?

No és fàcil integrar-te a sa Tuna, és un barri mariner de Begur, petitó, on tothom es coneix. Però any rere any, a mesura que les criatures es fan grans, que els teus fills van jugant amb els fills dels altres, és la manera d'entrar a formar part d'aquestes costes, de passar a formar part del paisatge, on finalment et sents com a casa. És un procés una mica més llarg que a altres llocs, suposo, però quan passa és meravellós.

Li han dit alguna vegada que és un «pixapí», o un xava?

[Riu] A mi em passa una cosa que és molt curiosa. A Barcelona moltes persones, si no em coneixen, em pregunten si sóc de Girona perquè a casa utilitzem expressions d'aquí. Per exemple, diem «tenca la porta», en comptes de «tanca», o «digues-me». M'agrada molt el parlar d'aquí i fa tants anys que hi tinc relació que tinc parla gironina i els meus fills ja han crescut parlant així perquè és el que sentien a casa.

Ha canviat molt Begur des dels primers anys que va venir?

Sí. Algunes coses cap a bé i altres cap a malament. Ara està molt més bonic que abans, i és més tranquil, no passen cotxes pel mig del poble com abans. D'avantatges n'hi ha molts, però tot té un preu. A vegades, sobretot la joventut, se n'ha d'anar fora de Begur durant l'estiu per passar-s'ho bé perquè a quarts de tres del matí ja està tot tancat. Quan jo era jove, podies estar aquí de festa i no calia anar enlloc.

Què té Begur de diferent respecte altres pobles de la Costa Brava?

Una cosa sorprenent de Begur és que quan passeges vas veient casetes. Un bon dia aquella casa es fa restaurant i hi entres, i te n'adones que són precioses, amb uns jardins molt bonics, amb tota la part dels indians. Al poble, l'atmosfera també és molt bonica. No puc parlar dels altres pobles com de Begur perquè no els conec tan profundament. A més, jo sempre he cregut que els llocs els fan les persones que tu hi coneixes. No n'hi ha prou amb la postal, que aquí també és molt bonica, sinó que és molt important la gent que hi conviu, que fa que el lloc sigui molt més acollidor.

Les comarques gironines, i en especial, l'Empordà, es converteixen a l'estiu en terra de festivals. Ha anat a alguns?

Sí, vaig anar a Cap Roig, a veure Bobby McFerrin, i a Peralada, fa moltíssims anys a veure òpera. No és que jo sigui molt «operero», però hi vaig anar per l'ambient i pel que s'hi respira. I a Cap Roig, vam anar a sopar després del concert allà mateix, que hi havia el Cellar de Can Roca posant el càtering i ja va ser «la vetllada perfecta», en tinc un record meravellós! És una iniciativa cultural que està molt bé, perquè el turisme no s'ha de quedar només amb el món de la diversió, sinó que també ha d'integrar-hi el món de la cultura, que a més de diversió també és formació.

Quina rutina sol fer a Begur?

És totalment diferent a Barcelona. Normalment esmorzem amb la tranquil·litat que pertoca, baixem cap a sa Tuna, llegim una estona i trec a passejar el gos. Ens agrada molt anar per les muntanyes, pels caminets vells, que et permeten anar descobrint molt més la zona i veure com el teu gos gaudeix com mai. Els horaris no existeixen, tant se te'n fot dinar a les 4 que a les 5. Suposo que això, en el món de les vacances, li passa a tothom.

Quina és la seva platja preferida?

Indiscutiblement, sa Tuna. Totes les trobo molt boniques, però sa Tuna és on vaig anar a parar accidentalment, i d'on estic enamoratíssim. Trobo que la gent moltes vegades parla de les Seychelles i de les «no sé què», i que tenim sa Tuna aquí al costat, amb una aigua transparent i que és preciosa. Quan baixes cap a la cala t'adones de la cara que posen els qui la veuen per primera vegada.

I el seu racó preferit del poble?

No en tinc un de preferit. En general em sembla tot molt bonic. Begur és petitonet i cap al centre està tot molt més cuidadet, com sempre, però hi ha molts llocs bonics on pots anar a passejar sense especificar-ne cap. Tiris cap on tiris, tant si vas al Castell com als afores, tot és molt bonic i està ben cuidat.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/20/parla-seychelles-sa-tuna/862992.html?utm_source=rss